

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI.

ZATURDAG den 2den AUGUSTUS, 1823.

N. 31

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Fiscaal's Kantoor, den 1sten Augustus 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Aachtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

- De Fransche Broden 16. en
- De Ronde Broden 17 oncen.

Op ponne als by publicatie is gestatueerd. Per order van den Raad Fiscaal, SALOMON BULTE. Eerste Klerk.

Voor de Curaçaosche Courant.

AANMERKINGEN OVER DE VRIENDSCHAP EN HET VOORoorDEEL.

Het zoude eene schaamteloze onbilykheid wezen te begeeren dat iemand met wien ik myzelve gevleid heb, in oprechte vriendschap te verkeren en aan wien ik van myne zyde doelmatige bewyzen van vriendschap heb gegeven, en voortdurend naar mynen stand en myn vermogen, werkelyk zoude hebben betoond; juist daarom de gehoudene vriendschap met andere lieden, myne vyanden zynde, zoude moeten afbreken; dit zoude als eene onmenschielievende handeling of boosheid, strydig met de grondbeginselen van rechtvaardigheid en zedelyke deugdbetrachtingen, moeten beschouwd worden. Maar het is toch niet minder overeenkomstig met de zuivere waarheid, dat, wanneer eenige lieden onderling verschil hebben, te meer, betreffende familie zaken of gebeurtenissen die met een' zamenloop van ingewikkelde omstandigheden verzeld gaan, ieder weldenkend, verstandig en voorzigtig handelende mensch, een schynbaar ongeveinsde vriend of eene vriendin der heide partyen zynde, ook geheellyk vermyden moet, om voor of tegen, noch aan den eenen of aan den anderen kant, zich te bemoeijen, en eenige gedeelyke betooningen van partydigheid of blyklyke bewyzen van éénzydige deelneming openlyk ter kwetzing van de onzydige vriendschap en métséel goede verstandhouding, aan den dag te leggen.

Waarlyk, sommige menschen zyn al te dikwerf geneigd om voorbarig over het karakter en gedrag hunner medemenschen beoordeelingen te maken, en zonder genoegzame ondervindelyke bewustheid of volledige gronden van zekerheid verkregen te hebben, gaarne den eenen te veroordeelen ten faveure van anderen die men als braaf, vroom of deugdzaam wil doen door gaan, zonder te weten wat wezenlyk op den bodem ligt.

Het blyft onbetwistbaar aan ieder vry, om naar welgevallen, en eigen opinie, beoordeeling of byzondere vriendschaps verkiezing te doen; niet ongepast is hierby het geen zeker beroemd man dichtmatig heeft geboekt.

Denk en kiest steeds vry, en kunt ge U daar-door streelen

Duld dat uw evenmensch in 't eigenst regt mag deelen,

Is 't geen gy voor vriendschap houd, U eenen troost op aard;

Al wat hy als nuttig acht, is hem niet minder waard.

J. J. B.

UIT CARACAS NIEUWSPAPIEREN.

REPUBLIEK VAN COLOMBIA.

DEKREET VAN HET KONGRES.

Het Kongres heeft het volgende besloten:— De in het Kongres vereenigde Senaat en Kamer der Vertegenwoordigers van de Republiek van Colombia hebben in overweging genomen.

1.—Dat de dringende omstandigheden van den staat dadelyk hulpmiddelen vereischen.

2.—Dat deze tot nadeel zullen worden vertraagd indien zy afhankelijk gemaakt wierden aan de schikkingen van het gerechtshof dat door het tegenwoordig wetgevend ligchaam staat daargeateid te worden.

3.—Dat daar het terzelve tyd noodzakelyk wordt om de uitvoerende magt eenigen onderstand te bezorgen.

WORDT GEDEKRETEERD.

Artikel 1.—De invordering der gewoonlyke belasting zal voor de aanstaande zes maanden opgeschald worden. By deze gelegenheid zal door de geheele republiek een onderstand ingezameld (op eene wyze die hierna zal beschreven worden;) met die voorzorg, dat de gene die reeds hunne gewoonlyke belasting betaald hebben, het bedrag daarvan in de nieuwe belasting zal goedgegeerd worden.

2.—Alle personen die na eene juiste bereke-

ning zullen bevonden worden in landeryen, huisraden, geld of andere kostbaarheden te bezitten eene som van

100 patienjes zullen betalen	\$1
200 tot 500	2
500 tot 1000	5
1000 tot 3000	10
3000 tot 6000	20
6000 tot 12,000	40
12,000 tot 25,000	80
25,000 tot 50,000	150

Van alle bezittingen boven de 50,000 patienjes zal zonder onderscheid de som van 180 patienjes betaald worden.

3.—Een ieder die aan de "censos" onderworpen, of op zyne eigendommen bezwaard is, waarvan hy interessen betaalt, zal ook tot den onderstand volgens de hiertoren gemelde artikelen bydragen; maar ged-eitens van den onderstand door hun betaald, moeten hen uit hoofde van die "censos" door de bestierders van het censos, uit de inkomsten die daaruit voor de lastat genoemden toelooijen goed geschreven worden. Alle de genen die huizen, mynen of andere eigendommen in huur hebben of op eene andere wyze bezitten, zullen ook naar evenredigheid van het hier voorgemelde artikel betalen, en ged op die wyze betaald, moet hen door de bezitters der eigendommen weder vergoed worden.

4.—Indianen die eigendommen bezitten en dezelve bestieren, zyn ook gehouden om volgens artikel 2 te betalen

5.—Alle de genen die in burgerlyke of militaire ampten gesteld zyn, en welker inkomen niet boven 150 patienjes belooijen zullen van betaling vry zyn. Van bezoldingen boven deze som tot 1000 patienjes zal 2 pct. betaald worden, van 1000 tot 2000 3 pct.; en van 3000 of meer 5 pct. De per-centen op zoodanige der bovengemelde sodyen die zy wezenlyk ontvangen, moeten in kontanten betaald worden, en door het gouvernement zal eene evenredige belasting geleigd worden op de genen die nog onbepaald zyn. Alle in dienst zynde militairen zyn van deze belasting vry.

6.—De aller eerwaardigste aartsbisschop en de bisschoppen zullen betalen hetgeen hunne vaderlands liefde hun oplegt, en zamen met hun vikaris generaal zullen zy de verdeling en betaling van zoodanige sommen regelen, die door de kanoniken, parochien, priesters en de geestelykheid in het algemeen, volgens voorgaande artikelen zullen gedaan worden.

7.—De hoofden van alle goddienstige inrigtingen zyn in artikel 2 begrepen.

8.—Advokaten en artzen en die in functie zyn zullen acht patienjes betalen.

9.—Chirurgyns en schykundigen zullen acht patienjes betalen.

10.—Regtsgeleerden zullen acht patienjes betalen.

11.—Alle procureurs betalen vier patienjes.

12.—Alle personen die in de artikels 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 zyn, zullen nog bovendien hun deelydragen aan de bepalingen van artikel 2 en 3, op alle eigendommen die zy volgens deze laatste artikels bezitten.

13.—De invorderaars van deze belasting behoeven geene verklaring onder erde over de eigendommen te eischen, maar zy zullen op eene wyze en naauwkeurige schatting hunne berekening maken. Maar zy kunnen gebruik maken van de waardering die reeds voor de gewoonlyke belastingen gemaakt zyn, en kunnen tot dat einde een inrigt daarvan van de politieke registers verzoeken.

14.—De belasting zal binnen de 30 dagen van den dag der bekendmaking van dit besluit ingezameld worden

15.—De uitvoerende magt zal de noodige maatregelen nemen om dit besluit ten uitvoer te brengen

Bogota, 30-ten Mei 1823.

De president van den raad, GERONIMO TORRES.—Vice president van de Kamer, JUAN JOSEF OSIO.—Secretaris van den raad, ANTONIO JOSEF CARO.—Gedeputeerde secretaris, PEDRO DE HERRERA.

Officiële briefwisseling tusschen den Bevryder Presidenten en den Gezant van Peru afgeschreven uit de Guayaquil Patriot. No 21.

HOOG EDEL GEBOREN HEER!—Volkomen van myn gouvernement gemagtigd en met de noodige instruktien voorzien om met U. E. te onderhandelen aangaande den onderstand die door de Republiek van Peru aan U gevraagd wordt, vind ik door uwe grootmoedige voorzorg het volbrengen myner zending nodeloos, daar reeds de eerste divisie ter bescherming van 3000 man in optogt is, en eene even zoo groote met

haast aangeworven wordt, vooral hetwelke, dat met onnoemelyke kosten ten uitvoer gebragt is, zonder de minste tuschenkomst van het gouvernement van Lima, wy U. E. alleen dank verschuldigd zyn. Ja myn Heer! zulke daden die de verhevene en uitmuntende ziel van den Bevryder van Colombia kenschetzen hebben het onderwerp myner zending geëindigd en zullen even zoo dankbaar door den president der Republiek van Peru erkend worden, als zy voldoende voor de vrye mannen harer hoofdstad zyn. Maar ik heb mynen last nog niet volbragt, noch durf ik my vlyen uitgevoerd te hebben hetgene my opgelegd is. Nog eene andere gunst van het grootste gewicht heb ik van U. E. afstemmen, dat het U behagen moge naar Peru terug te keren ten einde den veldtogt te regelen die op het punt staat geopend te worden, zonder welk byzondere guust van uwen kant, ik niets zal uitgevoerd hebben dat de dank van myn gouvernement of de toejuching myner medeburgers waardig is. Uw tegenwoordigheid is de hoofdzak, het grootste, ja het eenigste hulpmiddel om het land der Incas te redden: dit is de hoofdzak en het gewigtigste van den last die my opgedragen is. Ja de tegenwoordigheid van den Bevryder Simon Bolivar wordt vereischt om de verduistering te verdryven die de prachtige zon van Peru benevelt, om den benaauwdmoed in te boezemen, en om het ellendige overblyfsel der Spaansche gelukzoekers te vernielen die het volk van Peru in slaverny houden. Met U zal de militie in alle hare ondernemingen slaagen, en de onderdrakten zullen de magtige hand regelen voor de vryheid die zy hen bezorgd heeft. U. E. behoeft maar de voordeelen die de onafhankelyke zaak van Amerika te beurt vallen, met ieder andere beweegrede die uwe bescheidene deugd U in geeft te vergelijken en gy zult dubbelt overtuigd zyn dat de evenaar naar de gerechtigheid myner onderhandeling overheft.

Neen, hoog edel geboren Heer! noch myn gouvernement noch de patriotter van Peru vonden de minste gedachte, dat gy de geringste aanspraak op het grondgebied van Peru maakt.—Zulke leugens zyn alleen verspreid door eene bende oproerige en nietsbeduidende menschen; maar zy zyn reeds verdwenen, of eigenlyk, door de nieuwe order van zaken uitgedreven. Het bevel is nu aan deugdzaame ingezetenen opgedragen, hunne regten worden nu beschermd door militaire mannen die deze namen met roemdragen en dit goede, vrye en edelmoedige volk heeft overal de ketens der misdadigers die hen in slaverny hielden afgeworpen. Als de Republiek van Colombia de verscheidene wisselvalligheden niet naar evenredigheid gevoeld heeft, dan is het alleen omrede het U. E. aan het hoofd van zyn gouvernement had, dat gy als eene gerust vreedzamen en vrye staat bewaard hebt. Dus hoe konde ik de dringende verzoeken voor de tegenwoordigheid van U. E. in onze opkomende Republiek onderdrukken? En konde ik het geluk hebben om over te voeren naar de hoofdstad van Peru, de blyde tyding dat zy welhaast U als hare verlosser in haar midden zal zien dit zoude het toppunt van myn geluk zyn.

God beware U. E. vele jare.

MARIANO POCATERRA.

Guayaquil, 18den Maart 1823.

ANTWOORD VAN DEN BEVRYDER.

Generaal!—Met de onbepaaldste voldoening beantwoord ik uwe nota van heden.

De Republiek van Colombia is er grootlach op om iedere opoffering voor het vrydom van Peru te doen. Aanachouw hare bataljons die zelfs op dit oogenblik op zee zweven om de tirannen die het aanranden te vervolgen. Nog meer bataljons en nog meer eskaders zullen in eenen korten tyd de 6000 man der brave brigadiers uitmaken om hunne broeders van het zuiden by te staan; en die den toem zullen wegdragen dat zy de eersten zyn die het bevrydend zwaard ontbloeten en de laatste die het tot een gedenkteken van de vryheid der nieuwe wereld weder opsteken.

Wat my aangaat, ik ben bereid om aan het hoofd myner dierbare wapenbroeders tot aan het einde der wereld te marscheren, die door tirannen onderdrukt worden; en Peru zal de eerste zyn als zy mynen dienst vereischt.

Indien het Algemeen Kongres van Peru niet ten kwaden duidt, dan zal ik my verheugen een soldaat van de groote armée te zyn die op het grond gebied der Incas is opgerukt en door het geheele Zuid Amerika daar gezonden is.

Ik heb de eer te zyn, Myn Heer! uw onderdanigste dienaar. BOLIVAR

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, in ervaring gekomen zynde, dat niettegenstaande by art. 21 van het Reglement ter Regeling van de Handel en de Scheepvaart, gepubliceerd 20sten Juny 1822, bepaald is; dat de Schippers van alle vaartuigen die in deze Kolonie of te Bonaire of Aruba te huis behoren, verplicht zyn, hun ekwipagien ter Fiscaalaat te monstren; zulks door veele verzuimd worden, die vermeenen door zich met *Visschers Passen* te voorzien, hierin een uitzondering te maken, op het erroneus denkbeeld, dat uit hoofde by art. 38 van gemelde Reglement, van in en uitklaringen worden vrygesteld, dit ook op de moestering toepasselyk zoude zyn. Waarschouwd by deze elk en een ieder die zulks aangaat, om zonder eenige uitzondering hun ekwipagien ter Fiscaalaat te doen monstren, zullende hierop het noodige toezigt worden gehouden, en aan geen vaartuig hoegenaamd, in de termen der wet vallende, het uitloopen zonder monsterrol worden gepermitteerd.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscaalaat den 14den July 1823.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, in ervaring gekomen zynde, dat sommige Drankverkopers, niestegenstaande in de tweede klasse zich doen aanslaan, egter wyn verkopen, en midsdien het Zegel Reglement komt te frauderen; zoo mede dat de gekwalificeerde apothekers mede, wyn en andere sterke dranken debiteren, zonder van het gewoon permit voorzien te zyn; waarschouwd by deze elk en een ieder die zulks mogt aangaan, om zich na de wet te gedragen, en onder geen pretext hoegenaamd het gemelde Zegel Reglement in deze te frauderen, zullende by Raad Fiscaal, zonder conventie tegen de overtreders volgens de wet procederen.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscaalaat, den 14den July 1823.

Gouvernements Secretary,
te Curaçao den 16den July 1823.

DE ondergeteekende Gouvernements Secretaris, als hiertoe door Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden geautoriseerd zynde, maakt by deze aan de belanghebbenden bekend dat, aangezien de vorderingen ten laste dezer kolonie voor het jaar 1816 gecontracteerd en die, ingevolge publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur voormeld, op den 10den Juny II. gearresteerd, en den 12den dier maand gepubiceerd waarin dezelve genoemd zyn, onder nadere waarmaking in Nederland worden gelekwideerd, de houders dier vorderingen der halve, des verkiezende, de bewysstukken welke zy, by het doen der opgaven alhier te lande, hebben ingeleverd, kunnen terug bekomen; ten welken einde zy zich ter dezer Secretary zullen moeten begeven.

W. PRINCE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onzelaatste INGEKLAARD—JULY.

- 28 golet Anna Catharina, Laroche, Coro
- Two Brothers, Gracioso, Porto Rico
- lantje Carmen, Cortes, Puerto Cabello
- golet Favorite, Roche, Carthagena
- 22. — La Nifia, Echeverria, Porto Rico
- 31. — Anna, Bolwig, Acquin
- Helena, Simon, dito
- Amable Lucia, Diedenhoven, P. Rico
- Emelia, Marcantony, Aruba
- Johanus, Kusman, St. Domingo
- Corbelia, Möller, dito

AUGUSTUS.

- 1. — Cleantis, Fournier, Aruba
- brik Planter, Pratt, New York

UITGEKLAARD—JULY.

- 26. golet Maria, Chirino, St. Thomas
- 28. bark Pieter, Mora, Porto Rico
- 30. golet Minerva, Brito, St. Thomas
- brik Almelo, Smith, Amsterdam
- 31. golet Helena, Eltino, Spaansche kust

Z. M.'s brik de Kemphaan, luitenant Hodsen kwam Zaterdag van Suriname alhier aan.

Kapitein Van Ryn, heeft luitenant Hodsen in het bevel van de Kemphaan vervangen.

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Badel, kwam Donderdag van Port-au Prince alhier aan. De Zwaluwe had eene lange en onaangename reis wegens den sterken stroom die sedert eenigen tyd zeer sterk was. De officieren van de Zwaluwe spreken met zeer veel lof van het goede onthaal van den President en de groote beleefdheid die hen door verscheidene aanzienlyke personen gedurende hun verblyf te Port-au Prince betoond zyn.

De Fransche fregatten de Thetis en Constance, van 41 stukken ieder, kommodore Bouganville en kapitein St. Simon Rouvray, kwamen op Donderdag vóór den middag alhier aan. Deze vaartuigen komen van Martinique, en zyn te Comana, La Guayra en Puerto Cabello aan geweest. Zy zyn te La Guayra niet ten anker gekomen, maar hebben slechts vóór die haven by gelegen, om eenen kunstenaar aan de wal te zetten. Men berigtte te Comana, dat de Colombiaansche generaal Bermudez in een korvet die plaats verlaten had en vertrokken was naar Rio de la Hacha. Kolonel Montes had het bevel in zyne afwezendheid. Toen de Constance ten anker kwam salueerde hetzelfde, welk kompliment terstond beantwoord werd.

Brieven van Puerto Cabello van den 26sten July behelzen de berigten van het vernielen van

het eskader van Padilla en het verslaan van Montilla's troepen. Zy voegen er echter by, dat deze berigten nog twyfelachtig zyn.

Dezelfde brieven melden als eene daadzaak dat de bevelhebber der guerrillas Cizneros, eene Colombiaansche krygsmagt van 400 man by Caracas verslagen heeft, die uitgezonden was om hem aan te vallen. Zy werden aangevoerd door een persoon Cigarra genaamd, die zoo men zegt een zeer bloedorstig man is en die in het gevegt gesneuveld is.

Uit brieven van Porto Rico vernemen wy, dat daar onlangs een Fransche fregat van 54 stukken en eene oorlogs brik, van Martinique, met de vredens vlag waaijende zyn aangekomen. Het oogmerk was om de voortdoring van de goede verstandhouding en den wederzydichen handel die tusschen de beide eilanden bestaat voorteslaan; dat dit aangaande geene verandering zoude plaats hebben zonder vooraf door beide gouvernementen kennis gegeven te hebben, en dat zy zich onderling tegen de stoorders der rust van hunne kolonien zouden bystaan. Zy kregen tot antwoord dat het plaatselyke gouvernement van Porto Rico niet konde afwyken van de wet die hetzelfde door de konstitutie was voorgeschreven, noch van de bevelen van hun booger gouvernement, die letterlyk zouden volbragt worden en overeenkomstig met de aan de natie verschuldigde achtung. De brik keerde met dit antwoord naar Martinique terug en het fregat vertrok naar de Havana, met hetzelfde oogmerk als het te Porto Rico geweest was.

Het volgende is een uittreksel van eenen brief van kommodore Padilla aan eenen vriend op dit eiland, gedagteekend aan boord de Independence, vóór Altagracia, den 16den July 1823.

“Op den 1sten van deze maand viel ik de kleine vaartuigen (fuerzas sutiles) van Morales aan, en vereenzakke hen een verlies van 110 man. Van dat tydstip heb ik myne vloot hersteld, en zoodanig eene positie genomen, als om het geheele eskader van Morales uittetarten, ja zelfs wanneer hetzelfde door kommodore La Borde geassisteerd wierd. Eenige dagen geleden hebben zy een van myn bongos prys genomen, waarop 23 mannen, met eenige vrouwen en kinderen waren, die de vyand zonder erbarming ter dood gebragt heeft. Verhitteerd op deze handelwyze, ging ik op hen af, ik hernam myn bongo, benevens zes anderen geladen met prosinen, met 30 mannen en twee Indiaansche opperhoofden aan boord. Deze werden dadelijk beloond voor de bloedige daad aan myn volk gedaan.”

De brik Planter, kapitein Pratt, met 27 dagen reize van New York, kwam op Donderdag avond alhier aan. Op den 20sten July, ontmoette de Planter het Colombiaansche korvet de Orinoco, benedens wind van St. Bartholomeus, en werd door hetzelfde voor eenen korten tyd aangehouden. Kapitein Pratt is zeer vriendelyk door den kommandant en officieren van de Orinoco behandeld geworden.

Met de aankomst van de Planter, hebben wy N. Y. nieuwspapieren tot den 3den li. ontvangen. Zy behelzen tydingen uit Londen tot den 17den en van Parys tot den 16den Mei, zynde slechts twee dagen later dan de berigten welke wy in onze laatste uitgegeven hebben. Zy behelzen tevens tyding uit St. Andero tot den 27sten April, welke melden, dat de dappere Mina, wiens naam zoo dierbaar is, aan elk Spanjaard, gebruik makende der bedwaling waartoe de Fransche generaals schynen vervallen te zyn, was het hem gelukt door een dier stoute krygsbevingen, waarvoor hy zoo dikwyls is beroemd geworden, zyne armee in den rug van de Fransche armee te plaatsen, waardoor hy in staat was de Franschen tot een algemeen gevegt te brengen, waarin zy met groot verlies versagen zyn, gelyk te zien is uit het volgende berigt genomen uit de New York Evening Post van den 28sten Juny:—

“BELANGRYKE TYDING UIT SPANJE.—NEERLAAG DER FRANSCHEN DOOR MINA.

“Ons voorloopig berigt der gelukkige krygsverrigtingen van generaal Mina, is op eene wyze verwezenlyk geworden, welke de ervarenheid van den dapperen en werkzamen patriot hoogelyk hulde doet, en ons groote hoop geeft dat de Spaansche natie ten laatste de overwinning zal behalen. De geloofwaardige berigten, welke vóór dit ontvangen zyn, betrekkellyk de positien der Franschen onder marschalk Moneey, en van Mina, die zich achter zyn rug geplaatst had, doen ons verwachten dat een gevegt op het punt stond plaats te nemen. Omtrent tien dagen geleden liep er een gerugt, welke eene graad van waarschyndelykheid aan zich droeg dat er een gevegt had plaats genomen, en geendigd ten ongunste der invallers. Ook te Parys liep zoodanig een gerugt, als blykt uit de berigten van Engeland; maar door de tusschenkomst van het Fransche gouvernement, hetwelke het volk wys maakt, dat de zaken van Mina onbezonnen waren, kwam er twyfel op, aangaande de waarheid van al het gebeurde. Nu blykt het dat er eenen algemeenen slag wezenlyk voorgevallen is, waarin, gelyk verhaald wordt, 20,000 man aan beide kanten deel genomen hebben, en dat de Franschen overeenkomstig met al de voorafgaande berigten door de Konstitutionalisten zyn verslagen geworden. Ook was dit geene schermutseling, of aanvallen van buitenposten, maar zoo eenen duchtigen stryd, dat er 5000 Franschen en 3500 Spanjaarden op het slagveld bleven. De slag is in Catalosien geleverd.

“De tyding is door kapitein Tanison, van de brik Canton, te Boston aangebragt, die op laatstleden Woensdag met 30 dagen reize van

St. Andero aldaar aankwam. Hy heeft geene nieuwspapieren medegebragt, maar hy is 32 dagen in de haven blyven leggen; en het schynt dat hy gedurende dien tyd, een geregelde journaal van al het voorgevallene gehouden heeft; hy verhaalt dat hy wezenlyk een afschrift gezien heeft, in het Spaansch van een officieel berigt van het gevegt van den 20sten: nu blyft er geen twyfel over van het gebeurde. De naam van den Franschen generaal die tegen Mina streed wordt niet gemeid, en er loopen eenige onnauwkeurigheden in het verhaal, maar altes te zamen vergeleken vinden wy geen reden, om den zakelyken inhoud van het berigt te betwyfelen. Een dergelyke beslissend slags byna aan de grenzen geleverd, en dat bovendien in een gevegt met een der beroemdste generaals van Napoleon, wat moet men dan niet verwachten wanneer de invallers verder binnen het land rukken en te kanten hebben, niet alleen met de binderpalen welke door de ligging van het land hen in den weg ligt, maar tegen de inboorlingen die bezield zyn met de vryheids liefde, en besloten hebben liever te sterven dan zich aan vreemde overheersching te onderwerpen? Wy kunnen ons niet veronderstellen, dat de uitslag anders zou kunnen zyn, dan die gelyk wy reeds voorspeld hebben: gunstig aan de onafhankelykheid van het Schiereiland.”

De bovengemelde tyding is ten minste eene maand vroeger dan die welke wy verledene week uit La Guayra ontvangen hebben; en slechts twee dagen later dan de berigten uit Londen- sche nieuwspapieren, uitgegeven in onze laatste. Men zal daarom bemerken, dat er eene groote ruimte open byft tusschen de dagteekening van de twee berigten. Wy hebben reeds de tyding uit La Guayra in twyfel getrokken, in alle geval vereischt dezelve confirmatie.

Het volgende uittreksel van eenen brief ontvangen uit Porto Rico, gedagteekend 22sten li, bevestigt de tyding uit New York, aangebragt met de Planter:—

“Wy hebben geene regtstreeksche tyding uit het schiereiland. Verscheidene pakketten zyn van St. Thomas aangekomen. Men schryft van daar, dat er te Martinique van Frankryk een vaartuig is aangekomen, na eene korte reize van slechts 23 dagen, hetwelke het berigt bragt dat generaal Mina de Franschen in Catalosien geheel verslagen heeft, en ook dat generaal de graaf Abisbal, slaags met de Franschen omtrent Madrid geweest is, waarin de laatste 10,000 man verloren. De gouverneur van Martinique ontving de eerste de tyding van deze gebeurtenissen, en helette dat de aangekomene brieven, aan de kooplieden niet zouden afgeleverd worden. Men berigtte tevens dat het Fransche volk geweigerd had de rekruuten te kompletieren, en dat in verscheidene departementen een opstand onder het volk was, waarin zelfs verscheidene regimenten van de linie begrepen zyn. Men zegt dat Louis de 18de zeer ernstige maatregelen genomen heeft om de wanorde te stuiten, heigewe het volk meer verbitterd had tegen den oorlog met Spanje.”

De president der V. S. heeft Jose Leandro Palacios als konsul generaal der Republiek van Colombia by de V. S. erkend.

Kommodore Daniels der Colombiaansche zeemagt, is te Baltimore aangekomen. Hy is op zyn woord van eer, aangezien hy niet uitgewisseld is geworden.

De brik Aurilla, kapitein Howland, met 16 dagen reize van dit eiland, is op den 2den July te New York aangekomen.

Men heeft te Londen berigten ontvangen van Rome, dat de paus reeds bevel gegeven heeft dat er in al de kerken verzokt schriften zouden ingezonden worden ten gunste van den Franschen inval in Spanje. De tyd zal tooken in hoeverre dezelve van werking is geweest.

Uit alle wyken van het koningryk kwamen verzoek schriften in, ten gunste der afschaffing des slaven handels op de Britsche kolonien. De heer Canoniag stelde zekere besluiten vóór in het Huis der Gemeente, dewelke aangenomen werd, en waarin het middel waardoor eene trapsgewyze afschaffing, strookende met het welzyn van de slaven zelve, en de veiligheid van de kolonien is erkend.

Het berigt dat kapt. Parry, zynen togt in het noord passaat geheel volbragt heeft is officieelyk tegengeproken geworden.

Holland.—Het Hollandsche gouvernement, heeft als een voorzorg, gedurende de vyandelykheden tusschen Frankryk en Spanje, een fregat en andere vaartuigen van de koninglyke zeemagt in de Downs aan de Engelsche kust gestationeerd, om aan de koopvaardy vaartuigen onder Nederlandsche vlag konvooi te verlenen, welke aldaar gestationeerd kunnen worden, of bescherming mogten vereischen, naar eene of andere haven van Frankryk of Spanje.

Pruissen.—Men meldt dat de koning van Pruisen zeer droefgeestig is, hetwelke ten gevolge had, dat men den prins aan het hoofd van het ministerie en den staatsraad geplaatst heeft. De ongesteldheid van den koning is zoo toegenomen, dat alle zyne familie, waarvan eenige in de Nederlanden waren te Berlyn zyn te zamen gekomen.

GETROUWD—Op verleden Zondag Mevrouw Elisabeth Vaughan, (Weduwe van den overledenen Heer M. Vaughan,) met den Heer Klaas van Eekhout.

OVERLEED—Op laatstledene Vrydag onmiddag, de Wed. Gestrange Heer Bartholomeus Hooft, Eerste Luitenant aan boord van Z. M. korvet de Bendragt.

His Majesty's brig *Kemphaan*, lieut. Hodson, arrived on Saturday, from Surinam.

Capt. Van Ryn has superseded lieut. Hodson in the command of the *Kemphaan*.

His Majesty's brig *Swallow*, captain Bodel, arrived on Thursday from Port-au-Prince. The *Swallow* had a long and unpleasant passage, in consequence of the very strong current which has been running for some time past. The officers of the *Swallow* speak highly of the reception they met with from the President, and of the kind attention shewn them by other distinguished characters during their stay at Port-au-Prince.

The French frigates *Thetis* and *Constance*, of 44 guns each, commodore Bouganville, and capt. St. Simon Rouvray, arrived here on Thursday forenoon. These vessels are from Martinique, and had touched at Cumana, La Guayra, and Puerto Cabello. They did not come to anchor at La Guayra, having merely called off that port to land a scientific gentleman. It was reported at Cumana, that the Colombian general Bermudez had left that place for Rio-de-la-Hacha, in a sloop of war. Colonel Montes commanded in his absence. On coming to anchor the *Constance* saluted, which compliment was immediately returned.

Letters from Puerto Cabello of the 26th July reiterate the report of the destruction of Padilla's squadron, and the defeat of the troops of Moncilla. They however, add, that this intelligence is doubtful.

The same letters state as a fact, that the guerrilla chief Cizneros had defeated a Colombian force of 400 men, near Caracas, sent out to attack him. They were commanded by a person called Cigarra, said to be a sanguinary character, who was killed in the action.

By letters from Porto Rico we learn, that a French frigate of 54 guns, and a brig of war, lately arrived there from Martinique, both carrying flags of truce. Their object was to propose a continuation of the good harmony and reciprocal mercantile intercourse subsisting between the two islands; that no alteration in this respect should take place without the previous knowledge of both governments; and, that they should mutually protest against all disturbers of the tranquillity of either colony. They received for answer, that the local government of Porto Rico could not deviate from the path marked out by the constitution, nor from the orders of the superior government, which would be executed according to their tenor, and the respect due to the nation. The brig returned to Martinique with this answer, and the frigate proceeded to the Havana, on a similar mission to that on which she had gone to Porto Rico.

The following is an extract of a letter from commodore Padilla, to a friend of his in this island, dated on board the brig *Independence*, off Atlagracia, July 16, 1823.

"On the first of this month, I attacked the light forces (fuerzas suiles) of Morales, and caused them a loss of 110 men. Since that period I have repaired my fleet, and taken up such a position as to defy the whole squadron of Morales, even if assisted by commodore La Borde, to injure me; and the happiest day of my life will be that on which they may venture to attack me. Some days ago they captured one of my bongas, in which were 23 men, together with some women and children, whom the enemy unmercifully put to death. Enraged at this conduct, I went in pursuit of them, retook my bonga, together with six others loaded with provisions, on board of which I found 30 men, and two indian chiefs. These were immediately rewarded for the bloody deed committed on my people."

The brigantine *Planter*, Pratt, 27 days from New York, arrived here on Thursday evening.—On the 26th July, the *Planter* was brought to by the Colombian ship of war *Orinoco*, to leeward of St. Bartholomews, and detained for a short time. Capt. Pratt was treated politely by the commander and officers of the *Orinoco*.

By the *Planter* we received New York papers to the 31st ult. They contain intelligence from London to the 17th and from Paris to the 16th May, being only two days latter than the accounts published in our last. They also contain intelligence from St. Andero to the 27th of April, which state, that the gallant Mina, whose name is dear to every Spaniard, taking advantage of the stupor into which the French generals seem to have fallen, succeeded by one of those bold movements, for which he has been so often celebrated, in placing his army in the rear of the French, by which he has been enabled to bring the enemy to a general engagement, in which they were defeated with considerable loss, as will be seen from the following account, taken from the *New York Evening Post* of the 28th June:—

IMPORTANT NEWS FROM SPAIN.—DEFEAT OF THE FRENCH BY MINA.

"Our anticipations as to the successful operations of general Mina, have been realized in a manner highly creditable to the skill of that brave and active patriot, and greatly conducive to the ultimate triumph of the Spanish nation. The authentic accounts previously received as to the positions of the French under marshal Moncey, and of Mina, who had placed himself in his rear, led us to expect that a contest was on the eve of taking place. About ten days ago rumours were afloat, which, we endeavored to shew, carried with them a degree of probability, that a battle had been fought, and had termi-

nated unfavorable to the invaders. At Paris, too, similar reports were in circulation, as appeared by the last accounts from England; but, in consequence of the interference of the French government, who held out to the people that the affairs of Mina were desperate, doubts were created as to the truth of the whole. It now appears that a general engagement actually took place, in which 20,000 men on both sides are stated to have taken a part, and that the French, agreeable to all the previous accounts, were defeated by the Constitutionals. Nor was this a mere skirmish, or affair of outposts, but a struggle of such magnitude that 5000 French, and 3500 Spaniards, are said to have fallen on the field of battle. The action was fought in Catalonia.

"The intelligence was brought to Boston by captain Tunison, of the brig *Canton*, who arrived at that port on Wednesday last, in 30 days from St. Andero. He had no papers with him, but having been 32 days in port, during which he appears to have kept a regular journal of events, and states that he actually saw a copy (Spanish) of the official account of the battle of the 20th, no doubt can now remain as to the event. The name of the French general who engaged Mina, is not mentioned, and there are some inaccuracies in the detail. But, all circumstances considered, we see no reason to question the general import of the narrative.—So decisive a blow, struck almost on the frontiers of Spain, and that too in an engagement with one of Napoleon's most celebrated generals, what may not be expected when the invaders advance into the interior, and have to contend, not only with the obstacles presented by the situation of the country, but against the natives, animated by the love of liberty, and determined to perish rather than to submit to foreign domination? We cannot allow ourselves to suppose, that the result will be otherwise than we have all along predicted—favorable to the independence of the Peninsula."

The above intelligence is at least one month anterior to that received last week from La Guayra, and only two days latter than the accounts from London papers inserted in our last. It will therefore be perceived that a considerable space remains to be filled between the dates of the two accounts. We have already expressed our doubts of the La Guayra intelligence; at all events it still wants confirmation.

The following extract of a letter from Porto Rico, dated the 22d ultimo, confirms the intelligence from New York, received by the *Planter*:—

"We have no direct news from the Peninsula, several packets being due. From St. Thomas they write that a vessel had arrived at Martinique, from France, after a short voyage of 23 days only, which brought the intelligence of general Mina having completely defeated the French in Catalonia; and also of general count Abisbal having had an engagement with the French near Madrid, in which the latter lost 10,000 men. The governor of Martinique having had the first knowledge of these occurrences, prevented the correspondence to the merchants from being delivered. It is also stated that the French people refused to complete their contingencies of recruits; and that in several departments the people have revolted themselves, in which even several regiments of the line are comprehended. Louis the 18th, it is said, has taken some very serious measures to prevent an extension of these disorders, which had the effect of more exasperating the people against the war with Spain."

The president of the United States has recognized Jose Leandro Palacios as consul general of the Republic of Colombia, within the United States.

Commodore Daniels of the Colombian navy, had arrived at Baltimore. He is on his parole of honor, not having been exchanged.

The brig *Aurilla*, Howland, 16 days from this island, arrived at New York on the 2d of July.

Accounts had been received in London from Rome, that the Pope had already ordered petitions to be offered up in all the churches in favor of the French invasion of Spain. Time will show how far they have been effectual.

Petitions were pouring into parliament from all parts of the kingdom, in favor of the abolition of the Slavery in the British colonies. Mr. Canning offered certain resolutions in the House of Commons, which were adopted, in which the expediency of a gradual abolition of slavery is recognised, consistent with the well being of the slaves themselves, and the safety of the colonies.

The report of capt. Parry having completed the north west passage, is officially contradicted.

Holland.—The Dutch government, as a precautionary measure during the continuance of hostilities betwixt France and Spain, had ordered a frigate or other vessel of the royal navy, to be stationed in the Downs on the English coast, for the purpose of conveying merchantmen, under the flag of the Netherlands, which may be stationed there, or may require protection, to any of the ports of France and Spain.

Prussia.—The king of Prussia is represented to be in a state of great melancholy, which has led to the placing of the prince royal at the head of the ministry and the council of state. The king's disorder had reached so great a height, that all the members of his family, some of which were in the Netherlands, had collected at Berlio.

Official correspondence between the Libertador President and the Envoy of Peru, copied from the Guayaquil Patriot, No. 21.

MOST EXCELLENT SIR.—Fully authorised by my government, and with the necessary instructions to treat with Y. E. respecting the assistance required from you by the Republic of Peru, I find myself agreeably interrupted in the fulfilment of my mission, by your generous anticipation, which has already set in motion the first protecting division of 3000 men, while another of equal strength is fast recruiting; for all of which, raised at immense sacrifices, we are solely indebted to Y. E. without the least insinuation on the part of the government of Lima. Ay, Sir, such deeds, truly characteristic of the lofty and excellent soul of the Liberator of Colombia, have closed the object of my mission, and will prove as grateful to the president of the Republic of Peru, as satisfactory to the freemen of his capital. But I have not as yet fulfilled my delegation; nor dare I flatter myself to have achieved what I am directed to do. Another favor of the greatest moment I have still to demand of Y. E. and, it is—that it may please you to repair to Peru, for the purpose of directing the campaign about to be opened, without which peculiar condescension on your part, I will have performed nothing worthy of the gratitude of the government, or of the applause of my fellow citizens. Your presence is the principal, the greatest, the only alternative left to save the country of the Incas: hence the principal and the most important charge with which I am intrusted. But the presence of the Libertador, Simon Bolivar, is required to dispel the eclipse which conceals the majestic sun of Peru, to breathe courage into the fearful, and to confound the miserable remnant of Spanish adventurers who have intruded the people of Peru. With you the militia will ever succeed in its undertakings, and the oppressed will bless their liberty, next to the powerful hand which has bestowed it on them. Y. E. need but compare these benefits and advantages which are to flow into the general cause of America, with any other motive dictated by your modest virtues, and you will doubtless find the solution quickly bent towards the justice of my entreaty.

Nay, excellent Sir, neither my government nor the patriots of Peru, harbor the least suspicion of your entertaining the slightest pretension on the territory of Peru. Such falsehoods have been propagated only by a small factious band, composed of wicked and insignificant men; but these have already disappeared, actually discarded by the new order of things. The command has now devolved on virtuous citizens: the rights of these are now supported by military men, worthy of this name; and this good and free and liberal people has everywhere shaken off the yoke of the criminals who enslaved it. If the Republic of Colombia has not equally partaken of the effects of similar vicissitudes, it is only because it has had Y. E. at the helm of its government, which you have preserved in a quiet tranquil and free state, pointed out as a paragon throughout America. Hence, how could I suppress my warmest entreaties for the presence of Y. E. in our rising Republic? I appeal to your own judgment as an impartial umpire, to decide upon the fate of my government, and of my country, who prompted by the most uncontrollable desire, have urged me to intrude upon your excellency, craving that it may please you, to grant this singular favor, and to cheer my soul with the brightest day, that in which, swift as lightning, I may be the happy bearer to the capital of Lima, of the glad tidings, that the Peruvians will soon behold you in their territory, a blessing which they wish and pant and sue for, and which I expect from the greatness and the generosity of your excellency.

The Lord preserve the precious life of Y. E.
MARIANO POCATERRA.
Guayaquil, March 18, 1823.

ANSWER OF THE LIBERTADOR.

General.—It is with the most unbounded satisfaction that I reply to your official note of this date.

The Republic of Colombia feels proud in lavishing every sacrifice for the freedom of Peru. Behold its battalions, even at this moment, rushing upon the waves, in search of the tyrants who afflict Peru. More battalions still, and more squadrons, will shortly make up the 6000 brave warriors offered by Colombia to its brethren of the South, who will be foremost in reaping the glory of having unsheathed, and the last in sheathing their liberating swords, at the shrine of the liberty of the new world.

As for me, I am willing to march at the head of my dear companions in arms, to the very confines of the earth, oppressed by tyrants. And Peru shall be the first, whenever she requires my services.

If the General Congress of Colombia disapproves not my absence, I shall be happy to be a soldier of the great American army, raised in the territory of the Incas, and sent thither by the whole of South America.

I have the honor to be, Sir, your very obedient servant,
BOLIVAR.

MARRIED—On Sunday last, Mrs. Elizabeth Vaughan, (relict of the deceased Mr. M. Vaughan,) to Mr. Claas van Rijkhout.

REPUBLIC OF COLOMBIA.

DECREE OF CONGRESS.

The Congress has issued the following decree:—

The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia united in Congress, having taken into consideration,

1.—That the exigencies of the state require immediate resources.

2.—That these will be inconveniently delayed, if rendered dependant on the regulations for the conduct of the exchequer, about to be made by the present legislature.

3.—That in the mean time, it becomes necessary to provide some subsidies for the use of the executive,

DO DECREE.

Article 1.—The collection of the direct contribution for the following six months, from June next, shall be suspended. There shall be collected throughout the Republic, on this one occasion, a subsidy, (in the mode hereafter to be specified;) with the proviso, that such as have paid the direct contribution, shall be credited the amount thereof in the collection about to be made.

2.—All persons, who on a fair calculation, are found to possess in landed property, furniture, money, or other capital, the sum of

100 dollars, shall pay - 1 dollar.

200 to 500 - - - 2 —

500 to 1000 - - - 5 —

1000 to 3000 - - - 10 —

3000 to 6000 - - - 20 —

6000 to 12,000 - - - 40 —

12,000 to 25,000 - - - 80 —

25,000 to 50,000 - - - 150 —

On all capital above the sum of 50,000 dollars, shall be paid indiscriminately the sum of 180 dollars.

3.—All persons who are liable for "censos," or encumbrances on their properties on which they pay interest, shall likewise subscribe to the subsidy on the terms laid down in the foregoing article; but portions of the subsidy contributed by them, in virtue of such "censos," must be credited them again by the lords of the censos, out of the rents accruing therefrom to the latter. Those must likewise pay at the rate expressed in the foregoing article, who hold in rent or possess in any shape, houses, mines, or other property, as specified in the said article, and the amount thus paid must be carried to their credit by the proprietors of the property.

4.—Indians who possess properties, and administer them, are liable to pay on the principle laid down in article 2.

5.—Those employed in the civil and military departments, whose pay does not amount to 150 dollars per annum shall be exempt from payment. On pay exceeding this sum, and within 1000 dollars, they shall pay two per cent; from 1000 to 2000, 3 per cent; and from 3000, and upwards, 5 per cent. The per centage on such part of the above salaries as they actually receive, must be paid in cash, and a proportionate charge will be made by government on such part as is withheld. All military men in the field are exempt from this tax.

6.—The most reverend archbishops and bishops will contribute agreeably to the dictates of their patriotism: and they in conjunction with the vicar generals shall arrange the distribution, and collection of such sums as are to be paid by prebendaries, parish priests, and the clergy in general, on the principle laid down in the former article.

7.—The heads of all religious establishments are comprehended in the scale laid down in article 2.

8.—Barristers and physicians who are in practice, shall pay eight dollars.

9.—Surgeons and chymists shall pay eight dollars.

10.—Lawyers shall pay eight dollars.

11.—All proctors shall pay four dollars.

12.—Those persons who are comprehended in articles 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, shall moreover contribute their proportions on the principle laid down in articles 2 and 3, on all properties which they may possess as enumerated in these last articles.

13.—The collectors of this subsidy are not to exact from the parties a sworn declaration of their properties, but will proceed on a prudent and accurate calculation. But they may, avail themselves of the estimates that have already been made for the collection of the direct contribution; and for this purpose may seek an inspection of them from the political judges.

14.—The subsidy shall be collected within thirty days from the publication of this decree.

15.—The executive will adopt the necessary measures to carry this decree into exact effect.

Bogota, May 30, 1823.

President of the Senate, GERONIMO TORRES.—Vice president of the Chamber, JUAN JOSEF OSIO.—Secretary of the senate, ANTONIO JOSEF CARO.—Deputy secretary, PEDRO DE HERRERA.

VARIETIES.

Among the bon mots of the day is one attributed to La Duc de San Lorenzo, the Spanish ambassador. On one of his last audiences at court, he was in a saloon with various other princes, and among the rest his royal highness the Duke d'Angouleme. His royal highness, perceiving M. Lorenzo, very dexterously studied a resource, by turning his back directly on the ambassador. Some of the company who observed the movement, made their remarks in the hearing of the representative of the Spanish

government; but his excellency, instead of being disconcerted, said to the persons about him, "It seems that hostilities have commenced, and that the commander-in-chief finds himself in the presence of Spaniards, since he shows them his back so quickly."—*Lit. Gazette.*

In the Kaleidoscope, a London weekly publication, there is a letter on the subject of "Anomalous and desultory phenomena, illustrative of the sympathy between the organs of sense, and especially between the olfactory nerves and the palate." The following is a brief extract:

"If a person be hoodwinked effectually, he will with difficulty, if at all, recognize the difference between rum, gin, or brandy; but if, besides having his eyes bound up, the nostrils are closed by pressure of the fingers, all distinction in flavour between these very dissimilar spirits will be confounded. To exhibit this phenomenon in the most effectual manner, the three glasses of spirits ought to be presented successively to the person upon whom the experiment is to be made, who ought to sip of each before he is called upon to decide upon them singly; then put him to the proof by giving him the glasses over again, and he will be found so entirely at fault that if he makes the experiment a dozen times, he will, in all probability, not pronounce correctly above three or four times, and that will be purely accidental. I have seen the same glass presented three times successively, and declared the first time to contain rum, the second time gin, and the last time brandy. Reasoning by analogy, I have no doubt that similar confusion and uncertainty would result from an experiment made with different kinds of animal or vegetable food; although my own experience does not warrant my speaking positively to that point. This experiment may serve to explain the well-known fact, that persons suffering under that common species of cold which affects and excoriates the nostrils, generally find that what they eat or drink, under those circumstances, loses much of its ordinary relish or distinctive flavour."

A Good Wife.—There are three things which a good wife should resemble, and yet those three things she should not resemble. She should be like a town clock—keep time and regularity.—She should not be like a town clock—speak so loud that all the town may hear her. She should be like a snail, prudent and keep within her own house. She should not be like a snail—carry all she has upon her back. She should be like an echo—speak when spoken to. She should not be like an echo—determined always to have the last word.

DE Schoutbijnacht Gouverneur en Raden van Politie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Alien den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op Artikel 36 van het Reglement op het beleid der regering het Justitie wezen, den handel en de Scheepvaart alhier, omtrent de manumissie van slaven.

En overwegende:

Dat het hoognodig is de bepalingen van het opgemelde artikel, tot beter nakoming van hetzelfde, te wijzigen en alzoo allen twyfel nopens de verplichtingen aan de zyde der genen die, het zy staande hun leven, of by uiterste willen hunne slaven willen manumitteren, uit den weg ruimen, mitsgaders vast te stellen de manier waarop de vereischte cautie zal moeten worden gesteld.

Is goedgevonden en besloten:

1. Dat de bepalingen van het 36ste Artikel des Reglements op het beleid der regering het Justitie wezen, den handel en de Scheepvaart dezer Kolonie, in maniere hierna te melden, ook ten aanzien van manumission van slaven by uiterste willen moeten worden nagekomen.

2. Dat de bestaande belasting op de manumissie, ter somme van vijf en zeventig pezos van achten, vervallen zal, en dezelve dus voortaan niet meer zal worden betaald.

3. Dat de cautie welke by de tweede voorwaarde van het gemelde artikel gevoerd wordt, zoo wel in geld als persoonlijk kan worden gesteld.

4. Dat cautie in geld zal zyn eene som van zes honderd pezos van achten, en dat dezelve ter Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer alhier moet worden genamptiseerd, terwyl die welke persoonlijk gesteld wordt, ten genoegen van dezen Raad zal moeten wezen.

5. Dat by uiterste willen gemanumitteerde slaven niet als vrye personen zullen worden aangemerkt, alvorens dat aan de bepalingen van het opgemelde artikel zal zyn voldaan.

6. Dat, als de gene die by uiterste wil manumitteert, daarin geene voorziening maakt omtrent de vereischte cautie voor een of meer gemanumitteerd wordende slaaf of slaven, of daaromtrent voorzien heb-

bende, dezelve niet voldoende mogt zyn, de beschrevene manumissie van geen effect zal zyn, ten ware dat die cautie desniettemin voldoende kan gesteld worden, hetwelk binnen den tyd van zes maanden, te rekenen van den dag dat de Raad Cognitie van de manumissie zal genomen en daarover gedisponneerd hebben, zal moeten geschieden.

7. Dat executeuren of bewindhebbers in boedels van de genen die by uiterste willen zullen hebben gemanumitteerd, de bepalingen van het gezegde artikel moeten nakomen alvorens de beschrevene manumissionen zullen mogen geldig zyn.

8. Dat als een manumittent by uiterste wil geene voorziening wegens voldoende cautie voor de beschrevene manumissie gedaan heeft, die cautie by aldien de boedel daartoe in staats, daartoe in geld zal gelijkt en gesteld worden, ten zy dat de belanghebbenden op eene andere wyse aan de wet zullen kunnen voldoen.

9. Dat de cautie in geld welke ter Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer genamptiseerd wordt, zal interest doen ten behoeve van de personen of boedels van de genen die dezelve gesteld hebben, zoo lang als de gemanumitteerden zich in staats zullen bevinden om hun eigen onderhand te verdienen; maar daartoe buiten staat gerekende, het zy door ziekte, lichaamsgebreken of ouderdom, zulks ter beoordeeling en decisie van het Collegie der voormelde Kamer, zal die interest tot onderhoud der gemanumitteerden strekken tot en voor zoo lang als zy dezelve zullen behoeven.

10. Dat, by aldien een gemanumitteerde met een Legaat uit den boedel van den manumittent is gebeneficeerd, en het niet bepaald is dat hetzelfde onbezwaard van den gemanumitteerden persoon zal worden ter hand gesteld, een zoodanig Legaat is zoo ver het strekken kan, het zy geheel of ten deele dienen moet voor de cautie in geld; en het ontbrekende zal uit den boedel moeten verstrekt worden; in welk geval de interest daarvan, of wel van zoodanig gedeelte als van een dusdanig Legaat afkomstig is, aan den gebeneficeerden persoon zal worden uitbetaald.

11. Dat de cautie in geld, na het overlijden van den gemanumitteerden persoon voor wien dezelve gesteld is, zal worden uitgekeerd aan de genen van welke een zoodanig bedrag geheel of ten deele afkomstig is, of wel, aan derzelver rechtahabenden of erfgenamen.

12. Dat als iemand zyn slaaf by uiterste wil tot erfgenaam benoemt, de addie der erfenis zoo lang zal blijven ingesteld tot dat van de solventie der nalatenschap zal zyn gebleken en als dan tot de voornemende manumissie van zoodanigen slaaf, de wet zal zyn voldaan; zullende de erfgenamen moeten zorgen dat er een vry persoon by welke al het vereischte deswyls zal moeten verrigten.

13. Dat de genen welke een vrybrieven aan hunne slaven geven, ten verantwoordelyk stellen voor de gevolgen eener dusdanige onwettige daad en misdrijven, by ontdekking daarvan, verlijt zullen zyn de vereischte cautie persoonlijk, of in geld, te stellen en al de kosten der manumissie te voldoen, by aldien er redenen bestaan om de gedane onderhandsche manumissie te doen stand geypen; onverminderd zoodanige actie welke het Officie Fiscaal zal vermenen aan hetzelfde tegen hem te competeren.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 17den Juny 1823, het tiende Jaar van Zynner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd, (w. g.) CANTZLAAR.

Ter Ordonnantie van dezelve, (w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 16den July 1823.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Blanks for Sale.

Bills of Exchange, in Dutch, English and Spanish.

Bills of Lading, in Dutch, English, Spanish and French.

Prices Current in Dutch and English